

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs jelentése

(Folytatás az 1-5. oldalról.)

Beruházási politikánk irányzatában figyelembe vesszük, hogy a munkatermelékenység fokozásának szilárd alapja a technikai fejlődés, az elavult technológiai folyamatok kiküszöbölése. Hangsúlyoznunk kell azonban, hogy a termelés és a munkatermelékenység továbbfejlesztése

A demokratikus centralizmus alkalmazása. A vállalatvezetőségek és néptanácsok hatáskörének kiterjesztése

A pártszervezetekre, az ipari minisztériumok és iparvállalatok vezetőire, a munkásokra és a mérnökökre az a megítélendő feladat hárul, hogy olyan műszaki intézkedéseket hozzanak és úgy szervezzék meg a munkát, hogy még jobban kihasználhassák a termelési felületeket, hogy az összes vállalatok biztonságosabb és ipari gépcsoportok legmagasabb hatásfokú kihasználását s a belső tartalékok felhasználását révén növeljék a termelést és csökkentsék az önköltségeket.

E cél érdekében ki kell bővíteni az állami, ipari és mezőgazdasági vállalatok vezetőségeinek hatáskörét. A túlzott centralizmus káros a dolgozók kezdeményezésének kifejlesztésére s megszüntetése csak úgy valósítható meg, ha kiterjesztjük a gyárak, bányák, üzemek, állami gazdaságok igazgatóságainak hatáskörét. E szocialista vállalatok vezetőségeinek szélesebb körű lehetőségeit és jogait kell adnunk a gazdasági tervek elkészítésében és bizonyos vállalatok jövedelmek elosztásában. Így az 1957. évi költségvetési törvényt az 1957. évi költségvetési törvényjavaslat alapján az a köztársasági jelentőségű iparvállalatok tervei felüli jövedelmek legnagyobb része maradjon meg az illető vállalatok és helyi néptanácsok rendelkezésére.

Ilyen értelemben 1957-től kezdve az igazgatói alap helyébe lép vállalat alapot helyileg is fel lehet használni lakásépítésre, étkezde létesítésre, jutalmazásra, stb. A munkás és tisztviselői lakások építését előrendelő feladatuknak kell, hogy tekintsek nemcsak a minisztériumok és vezérigazgatóságok, hanem a trösztök, az állami és szövetkezeti vállalatok és a néptanácsok is.

A túlzott centralizmus nemcsak a minisztériumoknál és a központi szerveknél létezik, hanem megtalálhatjuk a trösztökben is, amelyek munkamódszereikkel igen gyakran fékezik sok vállalat tevékenységét és fokozzák a bürokratáciát.

A demokratikus centralizmus népi demokratikus államunk szervezési alapelve; ez az elv egybehangolva a gazdasági és társadalmi-kulturális tevékenység szükséges, egységes és összehangolt vezetését, az alulról jövő kezdeményezés ösztönzésével s széleskörű lehetőséget nyújt a dolgozó tömegek tevékenységének kifejlesztésére.

Ahhoz, hogy ezt az elvet helyesen alkalmazzuk az állami tevékenység

elősorban a meglevő termelési bevételek hatékonyabb kihasználásával, egyes vállalatok korszerűsítésével és új, tökéletesített gépekkel és technikával való ellátása révén valószínűsíthető meg, hogy lehetőleg elkerüljük újabb ipari építkezések tervezését.

ben, mentesíteni kell a Minisztertanácsot sok olyan kérdéstől, amely megnehezíti tevékenységét és ugyanakkor ki kell terjeszteni nemcsak a minisztériumok és a vezérigazgatóságok hatáskörét, hanem a köztársasági és helyi vállalatok vezetőségeinek hatáskörét is.

A tapasztalat azt mutatja, hogy a helyi jellegű vállalatokat — a foglalkozási cikkeket termelő, az építő és a közszolgáltatási vállalatokat — az illető helyi néptanácsoknak hatáskörébe kell utalni.

Jelenleg ezek a vállalatok a Köztársasági Gazdálkodási Minisztériumnak és más minisztériumoknak vannak alárendelve; ez a helyzet nem teszi érdekeltté a helyi szerveket és a lakosságot, fékezi kezdeményezéseiket, meggátolja a vállalatok fejlődését és ugyanakkor megnehezíti a minisztériumok tevékenységét is.

Az által, hogy a helyi jellegű vállalatokat a néptanácsok hatáskörébe utaljuk, az által, hogy feladataikat a néptanácsok fogják jóváhagyni, tevékenységüket irányítani és ellenőrizni az által, hogy termékeiket közvetlenül a helyi néptanácsok osztják el, elősegítjük a vállalatok gyors fejlődését, termelésük növekedését és a lakosság szükségleteinek jobb kielégítését.

Ez szükségesé teszi, hogy már az 1957-es évi elejtől megkezdjük a fentiek kísérleti kipróbálását valamelyik tartomány városában és azután — a kísérletről és az érdekektől által felt javaslatokból adódó javítások megfigyelté után — a helyi jelentőségű vállalatok új, szervezési és működési módszerét az egész országban bevezessük.

A túlzott centralizmus az apparátus felduzzasztását, a nyilvántartási és statisztikai ürlaprendszer megnövekedését okozta; a kérdést nem oldhatjuk meg csupán az apparátus szűkítésével vagy az ürlaprendszer csökkentésével — amik ugyan szükséges intézkedések —, hanem elsősorban a kérdés lényegét kell megfogadnunk, nevezetesen azt, hogy kiterjesszük az alapot jelentő vállalatok vezetőségeinek hatáskörét, kiterjesszük a tartományi, városi és rajoni szervek hatáskörét, támogatjuk a dolgozó tömegek tevékenységét a szocializmus felépítésének művében.

Csak akkor bontakozhatik ki harc a sok vállalatunkban mutatókozó céltalan, szükségtelen bürokratikus elemek felszámolásáért, ha a munkásokat, mérnököket és technikusokat minden üzemben érdekeltté tesszük a termelés fokozásában.

A bérezési rendszer megjavítása és a munkások keresetének növelése

Elvtársak!

Legfőbb gondunk mindig arra irányul, hogy az ország gazdasági fejlesztésében elért eredményekhez mértén járuljanak a munkások általános munkája és életkörülményei is. Ez a törekvés népi demokratikus államunknak, a dolgozó állami, pártunknak, a munkások pártjának feladatja.

A Román Népköztársaság gazdaságának egyre mélyebbre ható szocialista átalakításával, a dolgozó tömegeknek a gazdasági vezetésben és a kulturális tevékenységben való egyre szélesebb körű részvételével, a szocialista termelési és elosztási viszonyok fejlődésével és a szocialista öntudat színvonalának növekedésével egyidejűleg erősödik és fejlődik népi demokratikus rendszerünk a szocialista társadalom kialakításának irányában.

Noha a dolgozók életszínvonalának emelése tekintetében jelentős eredményeket értünk el és növekedett a munkások jövedelme, a munkások jórésztének keresete ma még nem kielégítő.

1956 folyamán az ismert intézkedések alapján több tevékenységi ágban megjavítottuk a bérezést. A fizetési minimum emelésével nagyobb lett a kiszámított munkások jövedelme.

A Központi Vezetőség a II. kongresszus utómunkálatai alapján tanulmányozta a különböző munkakategóriák jövedelmének növelési lehetőségeit a jelenlegi bérezési és normarendszer megjavítása útján.

Melyek a jelenlegi bérezési rendszer legfőbb hiányosságai és fonákosságai?

százalékkal emelkedhet. Az átlagjövedelem nettó növekedése a mai átlagjövedelemhez képest körülbelül 15 százalékos lesz és a népgazdaság különböző ágaiban 13 százalékos és 25 százalékos között változik. Az átlagjövedelem emelkedése érezhetőbb lesz a kiszámított munkakategóriákban.

A díjazás szerinti munkabér megjavításával egyidejűleg jobb munkanormákat kell bevezetni, figyelembe véve az egyes vállalatok gazdasági és műszaki sajátosságait. A bérezési rendszerre és a normák újramegállapítására vonatkozó intézkedéseknek a munkások jövedelmének további emelkedését kell magukkal hozniuk.

A jutalmazás kritériumainak egyszerűbbeknek kell lenniük és szorosan hozzá kell kapcsolódniuk a vállalat tevékenység műszaki-gazdasági eredményéhez, serkenteniük kell a munkásokat, hogy hozzájáruljanak a vállalatuk tervei felüli nyereségek eléréséhez, hogy terven felül csökkentsék az önköltséget, érjenek el munka- és anyagtakarítást, javítsák a minőséget, vezessék be az új technikát és a fejlett technológiát. A jutalmazási rendszer megjavításával kapcsolatban ki kell bővíteni a vállalatigazgató jogát ahhoz, hogy az üzembizottsággal tanácskozára az elért eredményeknek megfelelően jutalmazza a vállalat munkásait, technikusait, mérnökeit és tisztviselőit; egyszerűsíteni és csökkenteni kell azokat a különböző kötelező feltételeket és bürokratikus formasságokat, amelyek jelenleg szükségtelenül bonyolulttá és nehézkessé teszik a jutalmazási rendszer alkalmazását.

Várható, hogy a következő években, tekintettel a munka- és bérezési kérdések szabályozása és a termelés vezetésének megjavítását szolgáló más intézkedések következtében létrejött körülményekre a munkások, technikusok és mérnökök alkotó erőfeszítései a munka termelékenységét fokozottabban növekedésre és az önköltség csökkentésére vezetnek majd és ezek biztosítják a anyagi ala-

pot a dolgozók életszínvonalának további emeléséhez.

A bérezési rendszer megjavítására szolgáló intézkedések megvalósítása nagy felelősséggel járó akció. Mert közelről érinti a népgazdaság fejlődését és a legszélesebb dolgozó tömegek munka- és életkörülményeit. Ezért azt javasoljuk, hogy a tervezet, véglegesítése előtt, 1957 első felében néhány hónapig kísérletezzük ki a vállalatokban. Az intézkedéseket az év második felében fokozatosan fogjuk bevezetni.

A kísérletezési időszakban a szakszervezeteknek és a gazdasági minisztériumoknak közösen meg kell szervezniük a legfontosabb munkasíkokon, technikusainak és mérnökeinek széleskörű konzultációját, hogy minél változatosabb megoldásokat találjanak az illető vállalat munkásainak ösztönzésére, a munkatermelékenység fokozására, a termelés növelésére, az önköltség csökkentésére, a nyersanyag- és más anyagokkal való takarékoskodásra és a termékek minőségének megjavítására érdekében. Világosan meg kell magyaráznunk a munkásoknak, technikusoknak, mérnököknek és tisztviselőknek, hogy jövedelmük és a reálbér szüntelen növekedése elsősorban tőlük függ. Megvagyunk győződve arról, hogy a vállalatok dolgozói konkrét javaslatokkal fogják segíteni a pártot és a kormányt a bérezési és normázási rendszer megjavítását célzó intézkedések véglegesítésében. A fizetések és a dolgozók életszínvonalának szüntelen emelkedése csak a termelés növekedésének, a munkatermelékenység emelkedésének és az önköltség csökkentésének feltételei mellett valósítható meg. Ez megköveteli, hogy az ipari és mezőgazdasági dolgozók elszántan küzdjenek a belső erőforrások feltárásáért és hasznosításáért, a munkaidő minél termelékenyebb kihasználásáért, a szigorú takarékosági rendszer megvalósításáért, az állami terv feladatainak teljesítéséért és teljesítéséért.

Intézkedések a gazdasági tervezés megjavítására. Az állami költségvetés

Elvtársak!

Az 1957. évi terv kidolgozásánál egy lépéssel előbbre jutottunk a népgazdaság tervezési és vezelési módszereinek megjavítása terén. Érezhetően csökkentettük a mutatószámokat, ami lehetővé teszi a vállalatoknak, hogy könnyebben teljesítsék tervfeladataikat, több kezdeményezést biztosítsa nekik.

Az ellátás terén kibővítettük a vállalatok jogait. 2500 termék elosztását az illető minisztériumok és vezérigazgatóságok ügykezeléséből, a vállalatok hatáskörébe helyezzük.

A műszaki-gazdasági ellátás terén a fő feladat az, hogy biztosítsuk a gyárak nyers- és segédanyag ellátásának rendszerességét. Ezért a tervben előirányoztuk a vállalatokbeli és az építő telephelyek technikai készletek és tartalékok növelését.

A bérálapot tervezését és a velük való gazdálkodást nagyobb mértékben közvetlenül a minisztériumokra és a vállalatokra bizzuk, az állami terv csupán a bérálapot összegét határozza meg és bocsátja a minisztériumok s a minisztériumoktól függő vállalatok rendelkezésére, hogy ezek teljesíthessék tervfeladataikat.

A beruházási tervek csak az összességben határozzák meg a minisztériumok részére, valamint a főjelzők munkamódszereit és azok üzembehelyezésének határidejét, a minisztériumoknak megadva azt a jogot, hogy a munkálatok nagyságát építőléptéknéppé meghatározzák.

Nem tervszerűsített többé központi vállalatok munkabérbizottságát, sem pedig a szakképzést, vagy a közép- és felsőbb kadérek nevelését, minden vállalat maga gondoskodik a számára szükséges kadérek alkalmazásáról és szakképzéséről, a közép- és felsőbb kadérek nevelése érdekében pedig együttműködik a szakintézetekkel.

Az 1957-es állami terv teljesítése és a felmerülő nehézségek leküzdése érdekében mozgósítanunk kell a munkások által, a dolgozó nép minden erejét, hogy megjavítsuk a gazdasági tevékenység megszervezését és ösztönözzük hazánk dolgozóinak alkotó kezdeményezését.

A Román Munkáspárt II. kongresszusának és a Központi Vezetőség 1956-os plenáris ülésének határozatait és direktíváit csak úgy tudjuk sikerrel teljesíteni, ha a gazdasági és kulturális vezetés színvonalának emelésére a dolgozókat minél nagyobb mértékben, minél hatékonyabban bevonjuk a közügyek intézésébe.

Elvtársak!

A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének jelen plenáris ülésén megvizsgáljuk az 1957-es költségvetés tervezetét, amelyet az 1957-es gazdasági terv tervezetének mutatószámai és az évi költségvetés 11 hónapjában teljesítésének eredményei alapján dolgoztunk ki. A költségvetés bevételei tulajdonképpen a kiadások

kat. E költségvetés fő jellegzetessége abból adódik, hogy az 1957. évi nagy pénzügyi erőfeszítéseket kell tenni a munkások és parasztek életszínvonalának emelésére.

Az 1957-es költségvetés bevételeinek döntő többsége — az összbevételek csaknem 90 százaléka — a gazdasági szocialista szektorból származik, elsősorban a forgalmi adókból és a befizetett nyereségszázékból.

A kiadások volumene 1957-ben nagyobb lesz, mint az előző évben volt. Ez a növekedés a fizetések megjavításában, a családi pótlék és a nyugdíjak emelésében, stb., valamint a parasztság gazdasági helyzetének javítására fordított áru- és pénzügyi kiadásokból, a lakosság életszínvonalának emeléséből adódik.

Rendkívül fontosak azok az intézkedések, amelyek a vállalatok pénzügyi tevékenységének megjavítását szolgálják, a munkások és technikusok érdekelté tétele után.

Annak érdekében, hogy kiszélesítsük a tartományi néptanácsok végrehajtó bizottságainak hatáskörét, javasoljuk, hogy 1957-től kezdődően tartálk-alapot létesítsünk a költségvetési megtakarításokból, amelyeket a néptanácsok rendelkezésére bocsátunk, hogy ebből fedezzessék egyes, az év folyamán előadódó új akciók és feladatok költségeit, amelyeket a helyi gazdasági és költségvetési terv készítésének idején nem lehetett előre látni.

Hogy a néptanácsok eleget tessenek a költségvetésben előirányozott fizetési kötelezettségeknek az év olyan szakaszaiban is, amikor jövedelmük különböző okokból nem folynak be a fizetések által megkívánt mennyiségben, azt javasoljuk, hogy a köztársasági költségvetésben létesítsenek olyan tartalék számlákat, amelyek a néptanácsok végrehajtó bizottságainak rendelkezésére állnak.

Ebből az alaphoz visszatérítendő költségeket folyósíthatnak a rajoni, városi és községi költségvetéseiknek. A községi és helyi vállalatok tiszta jövedelme az övek maradványa és egyik jövedelmi forrásukat képezi. A községi és helyi vállalatok maguk készítik el költségvetésüket és csak azt folyósítják számukra a központi, ami tulajdonképpen a helyi lehetőségeket. Az építkezésekkel foglalkozó szervezeteiket a városi néptanácsok végrehajtó bizottságainak kell alárendelni. Ez az alárendeltség azt a tiszta eredményt hozza, hogy a városokban tervezők és építkezési szervezetek működjenek, amennyiben ezek munkájukkal és szakképességgükkel bebizonyítják létjogosultságukat. Csak abban a mértékben növekszik a lakások száma és javulnak meg a lakásviszonyok, amilyen mértékben a néptanácsok alárendelt építkezési szervezetei fejlődnek és amilyen mértékben saját építőanyag bázisokat te-

remtenek. Meg kell javítani a lakástörvényt, megszüntetve az ezen a téren fennálló visszásságokat, hogy ilyenformán biztosítsuk a lakások jobb karbantartását.

A költségvetési tervezet, amelyet ma a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének plenáris ülése elé terjesztünk, tükrözi mindezeket a kéréseket és megfelelő pénzügyi megoldásokat is javasol; fontos lépést jelent tehát előre a régebbi költségvetésekkel szemben, mind a népgazdaság pénzügyi helyzetének, mind a népi életszínvonalának megjavításának biztosítására.

A kötelező kvóta-rendszer helyettesítése a szerződés-kötelek és felvásárlások fejlesztése által

Elvtársak!

A párt Központi Vezetőségének plenáris ülése meg fogja vitálni azt a kérdést, hogy a jelenlegi kötelező kvóta-rendszer a mezőgazdasági termékek legnagyobb részénél helyettesítsük a város és falu közötti cserének kereskedelmi alapon való megszervezésével. A plenáris ülés elé megvitátás végett előterjesztett javaslatok különösen nagy jelentőséggel bírnak a mezőgazdaság fejlődésére a nemzetgazdaság általános fejlődése keretében, a munkáspárt-szövetség gazdasági alapjainak megszilárdítására és a dolgozó nép életszínvonalának szüntelen javulására.

Amint a párt II. kongresszusán elvett elemzésből kitűnt — bár a mezőgazdaság a néphatalom évtizedes jelentékeny fejlődést ért el —, mezőgazdasági termelésünk még erősen elmaradt az ipar fejlődése mögött; a városi és falusi dolgozók fogyasztásának szüntelen növekedése folytán előlított fokozott kereslet mögött.

Országunk lakossága szüntelenül növekszik. Az 1956-os népszámlálás adatai szerint az ország lakossága 17.489.794 fő. Az ország szocialista iparosítása következtében növekszik a mezőgazdasági termékek fogyasztó lakosság, különösen a városok és az ipari központok dolgozó lakossága. Az 1938 és 1956 közötti években mintegy 2 millióval növekedett a városok lakossága. Ugyanakkor hatalmas megnövekedett a fogyasztás a falvak dolgozó népének sorában. Ennek következtében a népi demokratikus rendszernek nagyobb számú és a multibélnél magasabb életszínvonalon élő lakosság ellátását kell biztosítani.

A központi alap mezőgazdasági termékekészletei és a szabad piacon a parasztek által eladásba bocsátott mennyiségek olyan években, amikor jó volt a termés, biztosították a mezőgazdasági élelmiszertermékek bőséges és a belső fogyasztás számára szükséges mennyiségű, valamint bizonyos készleteket export számára.

Gyenge termésű években az állam kénytelen volt bizonyos gabonamennyiségeket és más mezőgazdasági termékeket külföldről behozni, hogy kielégítse a lakosság élelmiszer-szükségletét és a könnyűipar nyersanyag-szükségletét.

Az áru- és gabonatermelés lemaradása megnehezíti a népgazdaság többi ágának fejlődését és akadályozza a lakosság életszínvonalának szüntelen megjavítását.

A II. kongresszus hangsúlyozta, hogy a párt központi kérdéseinek kell, hogy tekintse a harcot a mezőgazdasági fejlesztésért, a mezőgazdasági áru- és gabonatermelés fokozásáért és különösen a mezőgazdaság szocialista szektorából eredő áru- és gabonatermelés fokozásáért.

Országunkban kedvezőek az előfeltételek, a mezőgazdasági termelés fellendítésére. Földünk termelékenysége, a mezőgazdasági dolgozók szorgalma és hozzáértése, a szocialista iparnak a mezőgazdaság számára nyújtott anyagi-műszaki segítségével évről-évre hozzájárulhat olyan gazdag termés eléréséhez, amely a lakosság igényeinek kielégítése mellett, exportfőlölséget is biztosít.

Mezőgazdaságunk és fő célkitűzésének megvalósítása döntő módon függ attól, hogy következtessenek alkalmazni a dolgozó parasztek anyagi érdekeltiségeinek elvét a mezőgazdasági termelés növelésében, úgy, mint a politikai-szervező munka megerősítésétől annak érdekében, hogy az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztek a nagyüzemi szocialista gazdálkodás útjára térjenek, amely képes arra, hogy teljes mértékben kihasználja a fejlett agrotechnikát, a korszerű műszaki felszerelést és nagymennyiségű áru- és gabonatermelést szolgáltasson.

A szocializmus gazdasági alapjai létrehozásának feltételei középette, a város és a falu közötti áru- és gabonatermelés a munkások által, a dolgozó parasztság szövetségének meg-erősítéséhez vezet. Ez a szövetség erős, mert a munkások által és a széles paraszti tömegek alapvető gazdasági érdekei, a város és falu gazdasági együttműködésén, a szocialista ipar és a mezőgazdaság kapcsolatán alapul.

Amikor a népgazdaságban több társadalmi-gazdasági szektor létezik, az áru- és gabonatermelés, a lakosság ellátása és az eladási árak megállapításának kérdése körül a kü-

lönböz osztályok és társadalmi kategóriák érdekei fonódnak össze az áru- és gabonatermelés körében. Ebben a harcban az áru- és gabonatermelés kérdéseire vonatkozó pártpolitikának biztosítania kell a munkások által, a dolgozó parasztság érdekeivel, a kulák és tőkés elemek korlátozását, a népi demokratikus rendszer megerősítését.

Elvtársak!

A város és falu közötti áru- és gabonatermelés országunkban 1946-tól kezdve különösen fontos szerepet töltött be a mezőgazdasági termékek kötelező kvótájának rendszerében. Ez a rendszer az állam központi alapjainak legfontosabb mezőgazdasági teremtőiről jelentette, különösen a gabona tekintetében.

A központi alapba beérkezett mezőgazdasági termékmennyiségeket megkönnyítették az államnak, hogy biztosítsa a városi lakosság ellátását s hogy befolyásolhassa a piac árakat s ezáltal fékezze az üzletház elemek akcióit, hogy előlthassa az ipart mezőgazdasági nyersanyaggal s hogy a jó mezőgazdasági években állami tartalékokat és exportkészleteket gyűjtsön.

A kötelező kvóta rendszer, a város és falu gazdasági kapcsolatainak keretében, a kereskedelmi cserével összefüggésben jelenti a terményadóval.

A dolgozó parasztság megértette, hogy a kvóták beadása hazafias kötelessége és hogy saját érdeke is megköveteli, hogy hozzájáruljon az ipar fejlesztéséhez s hogy az állam iránti kötelezettségének teljesítésével feleljen a munkások által, a dolgozó parasztság érdekeiért.

Az állam központi alap kötelező kvóta útján való létrehozásának rendszere, amely a népgazdaság bizonyos fejlődési fokán megkezdte, az utóbbi években már megnehezítette a mezőgazdaság fejlődését. A kvóták kötelező beadása és a begyűjtési árak színvonalának nem jelentett elég ösztönzést a parasztságnak ahhoz, hogy állhatatosan tördölje a mezőgazdasági termelés növelését, a begyűjtési rendszernek alávetett terméktípusok, különösen a buza és más kalászos növények vetésterületének kiterjesztésével.

A párt Központi Vezetősége még 1953-ban irányt vett a város és falu olyan gazdasági alapon történő áru- és gabonatermelés, amely fokozza a mezőgazdasági termékek kezdeményezését, anyagilag érdekeltté teszi őket a mezőgazdasági termelés és az áru- és gabonatermelés növelésében.

Az RMP Központi Vezetőségének 1953. augusztusi bővített plenáris ülése megírta azokat a hibákat, amelyeket a parasztság anyagi ösztönzésére irányuló politika alkalmazásában elkövettek és számos intézkedést tett, amelyek fokozatos áttérést jelentettek a kvótarendszerről a szerződés-kötelek és felvásárlási rendszerre.

Csökkentették a huskvótákat és fokozatosan csökkentették a kötelező kvótának alávetett termékek számát. Ugyanakkor nagy arányokban kiterjesztették a szerződés-kötelek és felvásárlás általános és állami termékek, re, technika és ipari növényekre, veteményekre, gyümölcsre, szőlőre, stb.

Jellemző e tekintetben, hogy az állami központi alap ellátásában 1954-től kezdve állandóan csökken a kötelező kvóták részaránya és növekszik a felvásárlás és szerződés-kötelek részaránya. Így 1955-ben a kötelező kvóta az állam központi alapjába be-
folyt búzáknak csupán 44 százalékát képviselte, a kukorica 29 százalékát, a husz 32 százalékát, a tehénfej 40 százalékát. Ez azt jelzi, hogy fejlődtek az állam lehetőségei a központi alap ellátására más alapon, mint a kötelező kvóta rendszerével.

A II. pártkongresszuson kijelölt feladatok szellemében, hogy az erőket a mezőgazdaság fejlesztésére összpontosítsuk s kiküszöböljük mindazt, ami akadályozza az áru- és gabonatermelés növekedését, szükség-

(Folytatás a 4-ik oldalán.)

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs jelentése

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

gesnek és indokoltnak tartjuk a központi alap kötelező kvóták után való ellátási rendszernek helyettesítését a mezőgazdasági termékek többségénél a szerződéses és felvásárlási rendszerrel, úgy, hogy 1957. január 1-től szűnjön meg a szövetkezeti-szocialista gazdasági és az egyéni gazdaságok kötelező kvótái a következő növényi terményeknél: buza, rozs, kukorica, napraforgó, más szemesnövények, burgonya, szén, valamint a tehén- és juhtejnél.

A pártunk a szocialista szövetkezeti szektor és a kis gazdasággal rendelkező dolgozó parasztok előnyben részesítésére irányuló politikáját alkalmazva, javasoljuk, hogy már 1957. január 1-től kezdődően a kollektív gazdaságok, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek, az állattenyésztő társulások, ugyancsak azok a dolgozó parasztok, akiknek egy hektárnál kisebb a mezőgazdasági területük és nem az állattenyésztés és állattartás képezi fő jövedelmi forrásukat, mentesüljenek a kötelező huskvóta alól.

A többi gazdaság számára fennmarad a kötelező hus- és gyapjúkvóta mindaddig, amíg a központi alap szükségleteinek szerződéses kötelező kvóták kielégítése arányában átterjed a kvóták megszüntetésére a termékek tekintetében is. Első lépésként javasoljuk a hus begyűjtési árának emelését, a szerződéses kötelező kvótákra pedig jelentősen csökkentésük, a gazdaságok huskvótáját, amelyek állattenyésztési, hizlalási és szállítási szerződést kötnek az állammal.

A gyapjú beadása továbbra is a jelenlegi kvóták és árak alapján történik. A szerződéses kötelező kvótákra s hogy a termelői szerződéses kötelező kvóták értékesítésének egész gyapjútermelésüket, javasoljuk, mentesüljenek a kvóta beadása alól a szocialista szövetkezeti szektorhoz és a magánsektorkhoz tartozó gazdaságokat, amelyek gyapjútermelési szerződést kötnek az állammal.

Azok a mezőgazdasági termékek, akik az 1956. évi kötelezettségeikből származó hátralékok termény-, hus-, tej- és gyapjúkvótával tartoznak, kötelesek ezeket a kvótákat 1957-ben a hátralékok teljes kiegyenlítéséig a régi kvóta árán beadni.

A kvóta-rendszer helyettesítése nagy változásokhoz a város és a falu közötti cseréviszonyba. Az állam által biztosított magának a központi alap létrehozását, hogy a termelőkkel egyetértésben megállapított áron vásárolja a termékeket, megpedig felvásárlások és szerződéses kötelező kvóták útján. A cseréviszonyból ilyenformán kimered a kötelező rész, az addig legjellegesebb, úgyhogy az ipar és a mezőgazdaság között, a munkásszféra és a parasztság közötti cseréviszony, kereskedelmi kapcsolat alakul ki.

Az ipar és a mezőgazdaság közötti kapcsolatok kereskedelmi alapokra való helyezése fokozza a parasztság gazdasági anyagi érdekességét a mezőgazdasági termelés és az áruháború termelésének növelésében, fokozza a parasztság érdekességét és kezdeményezését a termelésben. Ez erős támogatást jelent a dolgozó parasztság számára a munkásszféra részéről. Parasztságunk azzal fog válaszolni erre az újabb támogatásra, hogy több árut hoz a piacra, saját érdekében és az állam érdekében a szövetkezeteknek és az állam által engedélyezett kereskedelmi szervezeteknek adja el a termékeiket.

Annak a meggyőződésünknek adunk kifejezést, hogy a kötelező kvóta-rendszer helyettesítése kedvező fejlődést eredményez, hogy a mezőgazdasági termelés növeléséhez, a város és a falu közötti cseréviszonyhoz, a lakosság ellátásának megjavításához, a munkásszféra és a dolgozó parasztság szövetkezetek meggyőződéséhez és a demokratikus rendszer további megszilárdulásához fog vezetni.

Elvtársak!

A kötelező kvóta-rendszer helyettesítése feladatát tűzi elé az állam központosított alapjának új alapokra helyezését.

A mezőgazdasági termékek központosított alapja fedezésének fő forrása a mezőgazdasági termékek szerződéses és közvetlen felvásárlása a szocialista szövetkezeti szektortól és a mezőgazdaság magánsektortól, valamint az állam saját forrásaival (állami gazdaságok, a GTÁ-k által végzett munkáért járó termékek, stb.).

A kötelező kvóta-rendszernek a szerződéses és felvásárlással való helyettesítését a falunak szánt ipari áru mennyiségének növelése

kell, hogy kövesse, továbbá egész sor olyan szervezési intézkedés, amelyek biztosítsák a szövetkezeteknek és az állam által engedélyezett kereskedelmi szervezeteknek a mezőgazdasági termékek szerződéses felvásárlásának és felvásárlásának növelését.

A mezőgazdasági termékek felvásárlása és szerződéses felvásárlása irányuló tevékenység megszervezésében a legfőbb szerep a tartományi, rajoni és községi néptanácsokra hárul. A mezőgazdasági termékek szerződéses felvásárlása és felvásárlása vonatkozó terv megvalósításának feladata és az ezzel járó egész felelősség a néptanácsok végrehajtó bizottságaira hárul.

A város és a falu közötti árucserének kereskedelmi alapon való megszervezése megköveteli a fogyasztási szövetkezetek tevékenységének gyökeres megújítását, hogy döntő fordulat álljon be a paraszti termékek értékesítésében. A szocialista ipar a fogyasztási szövetkezeteket egyre növekvő mennyiségű ipari áruval látja el, amelyet a szövetkezetek eladnak a parasztságnak. De a szövetkezetek nem használják fel ezeket az ipari árukat kellőképpen arra, hogy növeljék a mezőgazdasági termékek érdekességét, hogy mezőgazdasági termékekkel s elsősorban is gabonát adjanak el a szövetkezeteknek. A mezőgazdasági termékek értékesítése nem növekedett kellőképpen módon.

A fogyasztási szövetkezetek a paraszti tömegekhez legközelebb álló kereskedelmi szervezetek, amelyeknek a legnagyobb lehetőségük van arra, hogy felvásárolják a parasztok által árubocsátott termékeket. A mezőgazdasági termékek értékesítése terén a szövetkezetekre hárul feladat most még nagyobb lesz; ez a feladat csak azzal a feltétellel teljesíthető, ha a fogyasztási szövetkezetek fentől lefelé gyökeresen megváltoztatják munkamódszerüket.

A fogyasztási szövetkezetek tömegszervezetek és a parasztság tömegszervezeteként kell hogy működjenek, nem pedig mint holmi egyszerű kereskedelmi bolton. A szövetkezetek vezető tanácsainak állandó tevékenységet kell kifejtíteniük az összes szövetkezeti tagokat be kell vonniuk a szövetkezet tevékenységébe.

A fogyasztási szövetkezetek és az állam által engedélyezett felvásárlási szervezetek a paraszti tömegekkel való kereskedelmi kapcsolatának megszilárdítása érdekében, továbbá a szerződéses és felvásárlások ösztönzése érdekében meg kell javítani a szövetkezetek áruellátását.

Figyelembe kell vennünk, hogy a kötelező kvóták megszüntetése és azoknak a mezőgazdasági termékek szabad eladásával való helyettesítése folytat növekszik a parasztság gazdasági jövedelme. A város és a falu közötti árucserének fejlesztése érdekében tehát növelnünk kell a falura küldött ipari áru mennyiségét.

A falu számára ipari cikkeket gyártó iparágak felettes minisztériumának növekvő erőfeszítést kell tennünk, hogy a parasztok által igényelt árukat nagyobb mennyiségben és gazdagabb választékban állítsák elő.

A belkereskedelmi minisztérium és a CENTROCOOP több, az évszak követelményének és a helyi hagyományoknak megfelelő árut küldjön a falura.

A parasztság növekvő jövedelme megteremteli a feltételeket ahhoz, hogy a parasztság hozzájárulásával helyi érdekű gátépítést és lecsapolási munkálatokat és kulturális-egészségügyi jellegű helyi építkezéseket kezdjenek, intézkedjenek a marhavész leküzdéséről, a fedetési állomások megszervezéséről, stb.

A mezőgazdasági termékekkel való kereskedelemnek a szabad forgalom eladás alapján való fejlesztése javasolt intézkedések, lehetőségek nyújtanak a mezőgazdasági termelőknek arra, hogy termékeikből legelőket közvetlenül a piacon, vagy a szövetkezeteknek, illetve az államnak adják el. A pártszervezeteknek s a néptanácsoknak örködniük kell azért, hogy semmilyen adminisztratív akadály ne gátolja a termelőket termékeik eladásában.

Késztelenek, hogy a kulák-ellenes és más spekuláns kapitalista elemek megkísérlik majd, hogy nyereszkezdjenek a városi és falusi dolgozók kárára. A néptanácsoknak, a városi és falusi dolgozóknak harcolniuk kell az üzérkedés ellen, lehetetlennek kell tenniük azt, hogy magánkereskedők viszonzatlanság céljából gabonát vásároljanak; csakis a szövetkezetek és az állam által engedélyezett kereskedelmi szervezetek vásárolhatnak viszonzatlanság gabonát. A városi és falusi munkástömegek saját érdeke, hogy támogassák az államot az üzérkedés elleni harcban.

A mezőgazdasági termelés növelése. A mezőgazdaság szocialista szektorának megerősítése és kiszélesítése

Elvtársak!

Késztelenek, hogy a kötelező kvóta-rendszer helyettesítése a központosított alap szerződés és felvásárlás útján történő rendszernek létrehozásával, pozitív hatással lesz népgazdaságunk egészére. A pozitív eredmények fokozatosan érzednek majd, de nem jönnek maguktól létre. Az ipari és mezőgazdasági dolgozók, az egész párt és államapparátus részéről arra van szükség, hogy határozottan váltásuk valóra a párt II. kongresszusának a mezőgazdaság fejlesztésére vonatkozó irányelveit.

El tudjuk érni és el kell érniük a harmadik ötéves terv kezdetéig az évi 15 millió tonna gabonatermést és jelentős többletet a többi mezőgazdasági termékénél is. A mezőgazdasági termelés valamennyi ágára fejlődésének legfőbb feltétele, különösen az állattenyésztés, a több gabonafélék, a kukorica és a buza termelése.

Különleges figyelmet kell fordítanunk a kukorica-termelés fejlesztésére és hektárhozamának növelésére. Tulajdonságainál fogva a kukoricát széleskörűen felhasználják a falusi lakosság nagy részének ételmérsékében s mint nyersanyagot is az élelmiszeripar egyes fontos ágaihoz, mint a kenyér-, glükóz- és szeszgyártóiparban, stb. A kukorica fontosságát jelentősen növeli az a tény, hogy egyike a koncentrált alapanyagoknak az állatok tenyésztésében és hizlalásában, különösen a húst, tejet, tojást adó állatoknál.

A mezőgazdasági termékek és a népgazdaság gazdasági szükségleteinek kielégítése érdekében szükséges, hogy 1960-ig 4 millió hektáry területen termesszünk kukoricát. Néhány év alatt el kell érniük, hogy majdnem az egész kukoricával művelt terület magas termelékenységet biztosító hibriddel legyen bevetve.

Az új, kukorica-termesztési kultúrántézetnek hozzá kell járulnia a növénytermesztésnek fejlesztéséhez és megújításához hazánkban és egyes nagytermelékenységi hibrid termeléseéhez és terjesztéséhez a termelésben.

Ha számításba vesszük, hogy 2000 kilós átlagos szemtermést érünk el hektáronként, ekkor az országos beszter 8 millió tonna kukorica lesz. De előnyös éghajlati és talajviszonyok esetén lehetséges a 3000 kilós átlagos szemtermés hektáronként, ami 12 millió tonna kukoricatermést jelentene országos viszonylatban. Ha a belső szükségletek kielégítésére és főleg az állattenyésztésre és hozamának a növelésére 6 millió tonna kukoricát használunk fel, ami közel 1.500.000 tonnával jelent többet annál, amit ma felhasználunk, 2000 kilós átlagtermesztel 2 millió tonna, 3000 kilós hektáronkénti átlagtermesztel pedig 6 millió tonna maradna exporteladókra. Könnyen elképzelhetjük a népgazdaságnak mekkora gazdasági és lakosság életszínvonalának emelésének milyen lehetőségét biztosítja, milyen bevételt jelenthet külkereskedelmi fizetési mérlegünkben az elkövetkező években, ha 4 millió hektárra növeljük a kukoricával megművelt területet, és hibriddel vetjük be ezeket a földeket.

Elérhetünk-e ilyen kukoricatermést? Nem kétséges, hogy módunkban van ezt megvalósítani, ha az éghajlat és a talajviszonyoknak megfelelő agrotechnikai módszereket alkalmazunk és biztosítjuk a mezőgazdaság részére a szükséges anyagi eszközöket, elsősorban korszerű mezőgazdasági gépeket és felszerelést, szerves- és műtrágyát és kitűnő képzettségű szakembereket.

A hibridkukoricának minél nagyobb területen való elterjesztése és a műtrágyák felhasználása irányuló akció során először biztosítanunk kell az állami gazdaságok szükségleteit, aztán a kollektív gazdaságok, termelőszövetkezetek és a mezőgazdasági társulások szükségleteit. Ezután, a szocialista szektor szükségletei fedezésének arányában biztosítani fogjuk a mezőgazdaság magánsektortának igényeit is.

Fel kell hívniuk a mezőgazdasági dolgozók figyelmét arra, hogy az állattenyésztési szempontjából mekkora jelentősége van a tengeri sokoldalú felhasználásának, mind a szem- és a szártermesztésnek, mind pedig a siló-lakarmány termelésének.

Ha a mezőgazdasági termelő 3000 kilós szemeskukoricát termel hektáronként és ezt állattenyésztésre fordítja, akkor egyetlen hektár után 632 kiló disznóhúst, a lakarmányozási célra felhasznált kukoricaszárából pedig 1800 liter tejet érhet el. A silókukorica még több előnyt biztosít. Egy hektáry silókukoricából 50.000 kiló ételalkarmányt nyerhetünk, és es- fejeztelenek lakarmányozása esetén — 12.000 liter tejhozamot biztosít: ha pedig a silókukoricát más lakarmányokkal együtt alkalmazzuk, egy hektáry kukoricatermés 20.000 liter tejet, vagy 800–1000 kiló vajot hozhat.

Nátható, hogy a mezőgazdasági termékek — termékek új elhelyezési lehetőségeivel párhuzamosan — nagyobb mértékben foglalkoznak majd állattenyésztéssel. Támogassuk ezt és magyarázzuk meg nekik világosan, milyen anyagi előnyökkel fog járni az, ha a kukoricát az állatok takarmányozására fordítják.

Ami legfőbb kenyérgabonánkat — a búzát illeti, 1960-ig el kell érniük azt, hogy körülbelül 3.500.000 hektáron termesszünk búzát (beleértve a rozst is).

Hazánk adottságait szem előtt tartva, termelőink emelésének legfőbb eszköze a hektárhözam fokozása.

A gazdag termékek elérése a föld jó megművelésével, a szerves- és műtrágyák észszerű alkalmazásával, a növények ápolásával és a nagy terméshozamu növényfajták termeszésével függ.

Országunkban az emberek hajlamaik arra, hogy későn vessenek. Ez ellen a felfogás ellen küzdenünk kell. Csak korai vetésekkel érhetünk el gazdag terméseket — legelőnyösebbek a szeptemberi vetések, amelyek a tél beálltáig biztosítják a növények jó bokrosodását.

Vesszünk be olyan növényfajtákat termeszés, amelyek nem dölnék meg, jobban ellenállanak a fagyoknak és a szárazságnak, a növénybelegyeknek és a károkozókknak.

Megkülönböztetett figyelmet kell fordítanunk az őszibúza termeszésére, állandóan tökéletesíteniük kell a megmunkálásra szolgáló gépeket, teljesítményük fokozása érdekében.

Vannak országok, amelyek a mi hazánknál kedvezőtlenebb természet-körülmények között műtrágyák alkalmazásával nagyhozamu búzafajták termeszésével és a munkák gépesítésével a 30–40 mászáz hektáronkénti átlagtermést. Nem kétséges, csak töltünk, hogy nagyobb hozamu búzafajták vetése által, megfelelő trágyázással és a mezőgazdaság gépesítésével, országunkban évről évre nagyobb búza- és rozstermést érjünk el.

Elvtársak!

Annak következtében, hogy a parasztsággal való cserékapcsolatot kereskedelmi alapokra helyezzük, jelentősen megnő a mezőgazdaság szocialista szektorának szerepe az állami központosított alap létrehozásában.

A központosított alap új ellátási rendszerének pozitív eredménye, vagyis, a mezőgazdasági áru-termelés növekedése döntő mértékben függ a mezőgazdaság szocialista átalakításának sikerétől. Rövid idő alatt el kell jutnunk oda, hogy a szocialista szektor szállítsa a központosított alapoz szükséges mezőgazdasági termékek túlnyomó részét.

Különös figyelmet kell fordítani a kollektív gazdaságok, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek és a mezőgazdasági társulások gazdasági-szervezési megszilárdítására, kibővítésére és újabb szocialista szövetkezeti egységek létrehozására.

A város és a falu kereskedelmi alapuló cserékapcsolatai kedvező feltételeket teremtenek a termelőszövetkezeti parasztságnak, több olyan jól védelmező gazdasági ág kifejlesztésére, mint amilyen például az állattenyésztés és más ágak, főleg azok, amelyek a kukorica-termesztésre támaszkodnak.

A kötelező kvóták megszüntetésével, az egész mezőgazdasági termelés a kollektív gazdasági és a mezőgazdasági termelőszövetkezet vagy a társulás rendelkezésére áll és így teljes egészében az állammal való meggyőzés szerinti áron értékesíthető. Ez nagy jövedelmet biztosít a termelőszövetkezeti parasztságnak és arra ösztönzi majd az egyéni gazdaságok dolgozó parasztokat, hogy ők is a szövetkezés útjára térjenek.

Az államnak segítenie kell az állami gazdaságokat, hogy azok gazdasági szempontból megerősödjön, előnyös feltételek mellett lehetnek a termelésben. Minden társadalmi rendszer — mondta Lenin — csak egy bizonyos osztály pénzügyi támogatásával jön létre. Most tudatában kell lenniük és a gyakorlatban kell érvényre szerezniük annak, hogy a közönség az a társadalmi rendszer, amelyet a szokottól nagyobb mértékben kell támogatnunk: a szövetkezeti rendszer.

Leninnek e szavai ma is teljesen időszerűek számunkra. Széleskörű politikai munkát kell kifejtelnünk a mezőgazdasági társulások szervezeti megerősítése érdekében, vagyis, hogy a társulások tagjai közösen dolgozzanak, létrehozzák és gyarapítsák a közös vagyonát. Támogatnunk és ösztönöznünk kell azt a számos társulást, amely meggyőződésével, törekvéssel, hogy fejlődésük és a társult parasztok öntudatának növekedése mértékében, saját anyagi érdekük szem előtt tartásával, áttérjenek a szövetkezés fejlettebb formáira.

Állandó felvilágosító és meggyőző munkát kell folytatnunk az egyéni dolgozó parasztok között, konkrét tényekkel be kell bizonyítanunk nekik, hogy a szövetkezés útjára ért parasztoknak sokkal több előnyük származik a mezőgazdasági termelés szabad eladásából, mivel a nagy földterületek közös megművelése kedvező feltételeket teremt arra, hogy nagy terméshozamot és eladásra szolgáló nagy termékleleséget érjenek el.

Kötelességünk hatékonyan támogatni azokat az egyéni gazdaságokat, dolgozó parasztokat, akik a járadékos termelőszövetkezeti formát választják. Támogassuk minden olyan lépésüket, amely elvezetheti őket a legfejlettebb forma, a kollektív gazdaság felé.

A kötelező beszállítási kvóta megszüntetése nyomán felmerülő feladatok teljesítésében rendkívül fontos szerep hárul az állami gazdaságokra. Az állami gazdaságoknak a következő években nagy gabonatermő üzemeké kell válniuk, évről évre fokozódó mértékben hozzá kell járulniuk az állami központosított alap megerősítéséhez, úgy, hogy 1960-ban ez a hozzájárulás legalább 1 millió tonna gabonára emelkedjék.

Ahhoz, hogy az állami gazdaságok teljesíthessék nagy feladattal járó feladataikat, egész sor megfelelő intézkedést kell fogantatnunk.

A következő években jelentősen növelni kell az állami gazdaságok területét. Vetésterületünk 1960-ban el kell érnie az 1.000.000 hektárt.

A búza és a rozs vetésterületét 350.000 hektárra kell növelni. Ami a kukoricát illeti, ennek vetésterületét évről évre növelni kell 400.000 hektárral; ezt az egész területet hibridkukoricával kell bevetni.

Az állami gazdaságoknak ki kell terjesztetniük a siló-kukorica termeszést, hogy a siló-kukorica ösztönösen legkevesebb 500.000 tonna legyen.

Gyors ütemben ki kell terjesztetni a műtrágyák használatát. A műtrágyák hatékonyaságának növelése érdekében vegyiparunknak át kell térnie komplex és szemesített műtrágyák gyártására.

Az állami gazdaságokat el kell látni a búza és kukorica-termesztés komplex gépesítéséhez szükséges gépekkel, hogy rövid idő alatt elvégezhesék a mezel munkákat és kiküszöböljék a betakarítási veszteségeket.

Az állami gazdaságok munkájának megjavítása érdekében ezeket legfeljebb 5000 hektár kiterjedésű, tagosított és gabonatermesztésre szakosított gazdasági egységekként kell megszervezni.

Az állami gazdaságok munkásainak ösztönzése érdekében meg kell javítani a munkaszervezést. Ez után következő években a földterületeket fel kell osztani az állandó traktorbrigádok között s ezeknek ki kell jelölni évi termelési területét, amelynek teljesítéséért felelnek. A gazdaság területének több éves időszakokra történő felosztása a traktorbrigádok között a munka minőségének megjavulására, a terméshozam fokozására vezet.

Különös figyelmet kell fordítani az öntözéses növénytermesztés fejlesztésére, különösen pedig a kukorica vetésterületének növelésére, amely öntözött területen bő termést ad. A földek előkészítésére vonatkozó tervek kidolgozásának és végrehajtásának egyszerű és gazdaságos módszereken kell alapulnia, olyan helyi erőforrások figyelembevételével, amelyek nem

A pártmunka feladatai

Befejezésül szeretnék kitérni a pártmunka néhány időszerű kérdésére.

Plenaris ülésünk határozatainak megvalósítása komoly erőfeszítést követel az egész párttól a tömegek körében végzett politikai és szervezeti munka megjavítása érdekében.

Országunkban megnövekedett a tömegek politikai öntudata; szükség van tehát arra, hogy a pártmunka színvonalát, a szervezőmunkát, a propagandát, az agitációt is megfelelő fokra emeljük.

Szükséges ugyanakkor azt is aláhúzni, hogy a párt és szakszervezeti aktivistáknak kötelességük meghallgatni a gyárak, üzemek, bányák, falvak munkásainak észrevételeit és javaslatait, kötelességük komolyan figyelembe venni ezeket és kötelességük a felvetett problémák megoldásán munkálkodni.

Ebben az esztendőben az évi termelési tervfeladatok megvalósításának különleges jelentősége van, tekintettel a most hozott intézkedésekre, továbbá azokra, amelyeket a jövőben meg fogantatni akarunk abban az irányban, hogy kiszélesítsük az üzemek vezetőjeinek feladatait és jogkörét a termelés tervezése és az anyagi eszközök felhasználása terén.

Igényelnek nagy befektetéseket, sem pénzben, sem anyagban.

Mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy az állami gazdaságok a népi demokratikus állam szilárd alapjává váljanak a mezőgazdaság fejlesztése és a városi és falusi dolgozók életszínvonalára további emelése érdekében.

A mezőgazdasági termelés fejlesztésére, a város és a falu közötti cserének a szabad árusítás útján való élénkítése felé vezető feladatok teljesítése jól összehangolt erőfeszítéseket igényel az összes minisztériumok és központi gazdasági szervek részéről. Így a gépgyártó iparnak megfelelő mennyiségű és választékú, jöminőségű mezőgazdasági gépfelszerelés gyártását, a vegyiparnak az egyre növekvő mennyiségű műtrágyát kell biztosítania. E feladatok teljesítésére mozgósítanunk kell az iparban és a mezőgazdaságban, valamint a többi tevékenység ágakban létező összes erőket, amelyek hozzájárulhatnak a mezőgazdaság fejlesztéséhez és a mezőgazdasági áru-termelés fokozásához.

Meg vagyunk győződve arról, hogy mind a munkásszféra, mind a parasztság tömegei támogatni fogják a párt javaslatát intézkedéseket a kvóta-rendszer helyettesítéséről a szabad eladás, felvásárlás és szerződés rendszerével. A fenti intézkedéseket megteremtett feltételek közt növekedni fog a mezőgazdasági termelés és növekedni fog a lakosság jóléte, meg fog szilárdulni a munkás-paraszt szövetség, tovább szilárdul népi demokratikus rendszerünk.

Elvtársak!

A dolgozók életszínvonalának emelésére irányuló általános intézkedések keretében jelentős szerep hárul a kisipari termelőszövetkezetekre.

A kisipari termelőszövetkezetek évről évre növekvő mértékben vesznek ki részt a fogyasztási cikkek termeléséből és a lakosság ellátásából. Tevékenységük azonban még mindig nem felel meg a dolgozó lakosság egyre fokozódó követelményeinek. A kisipari termelőszövetkezetek tevékenységének jelentős része nem a dolgozók szükségleteinek közvetlen kielégítésére, hanem a kisipari termelőszövetkezetek profiljának nem megfelelő műszaki-ipari rendelkezések kivételzésére irányul.

A jelenlegi körülmények között igen fontos az, hogy a kisipari termelőszövetkezetek fokozottabb mértékben járuljanak hozzá a lakosság által igényelt termékek olcsó áron történő előállításához, terjesztéséhez a lakosság ellátását szolgáló tevékenységük.

A kisipari termelőszövetkezetek feladata és erőfeszítéseik során el is érhetik azt, hogy értékes eredményekkel gazdag és változatos választékban szállítsanak jöminőségű fogyasztási cikkeit, eszközöket és árukat és küzdjék le a spekulációs törekvéseket.

A kisipari termelőszövetkezetek feladata és erőfeszítéseik során el is érhetik azt, hogy értékes eredményekkel gazdag és változatos választékban szállítsanak jöminőségű fogyasztási cikkeit, eszközöket és árukat és küzdjék le a spekulációs törekvéseket.

Az állami szervezetnek támogatniuk kell a kisipari termelőszövetkezetek helyes profiljának kialakítását, hitel- és nyersanyagellátással kell segíteniük őket. Arra is szükség van, hogy lehetőséget nyújtsanak a nem szövetkezett kisiparosok tevékenységének normális folytatására, hogy egyszerűbb tegyék az iparigazgatóknak kibocsátását, módot kell nekik adni arra, hogy hozzájáruljanak a dolgozók szükségleteinek kielégítéséhez.

(Folytatás a 5-ik oldalon.)

A mezőgazdaság szocialista átalakítása — elsőrendű feladat

Tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy 1960 végéig, úgy ahogy előírja a rajoni pártbizottság intézkedési terve, rajonunk mezőgazdasága teljes egészében kooperatívizálva legyen.

Hírek a világgyógyulóból

K. J. Vorosilov ujévi beszéde

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ közli K. J. Vorosilovnak, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökének ujévi beszédét:

Kedves elvtársak és barátaim, a Szovjetunió polgárai!

A Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének, a szovjet kormánynak és a Kommunista Párt Központi Bizottságának nevében szívóbb köszöntöm Önöket az új év alkalmából.

Az elmúlt 1956-os esztendő népünknek a békés építő munkában elért sikerei jellemzők. A kommunista párt XX. kongresszusától lelkesítve, a szovjet emberek az ipar ágaiban teljesítették évi terüket, nagymennyiségű kiváló minőségű gabona és más mezőgazdasági termékeket takarítottak be.

Nagy eredményeket értek el tavaly a szovjet nép életkörülményeinek és a mezőgazdasági munka állandó lendületének megújításában, valamint a dolgozók tevékenységében a kommunizmus építése minden vonalán.

Minden okunk megvan arra, hogy büszkéleg legyünk az elért sikerekre.

Ne feledkezzünk el azonban vívmányaink számbavétele mellett, a kiküszöbölésre váró hiányosságokról és nehézségekről.

Az elmúlt évet a szovjet állam tevékeny, békészerető külpolitikája jellemzi. Ezt bizonyítják számos, különböző kormány- és parlamenti küldöttségek tavaly hazánkban tett látogatásai. A békét és a népek közötti barátságot illetően harcolt a nagy Kínai Népköztársaság és az egész szocialista tábor. A gyarmati iga ellen a szabadságharc harcoló ázsiai és afrikai népek a béke és a szabadság hatalmas bástyáját látják a Szovjetunióban. Egyre fokozódik és megszilárdul a békéharcosok mozgalmak, amely hatalmas erőt képez a háborús uszítókkal szemben.

Természetesen ez a tény magától vonja a nemzetközi helyzet súlyosbítására törekvő imperialisták haragját és gyűlöletét. Ezek megtámadták a békés Egyiptomot és megszüntették a magyarországi ellenforradalmi felkelést. A béke erői azonban erősebbnek bizonyultak. Felszámolták az imperialisták veszélyes kalandjait.

A szovjet nép és a béke, valamint a szabadság összes hívei, okulva a múlt év eseményeiből még szorosabban fűzik sorait a béke és a tartós biztonság megővése érdekében.

Kedves elvtársak és barátaim!

Hazánk népei vidáman és bizalommal, nagy ügyünk győzelmébe vetett hittel, szorosan felsorakozva tömörülnek az újjévi szeretett kommunista pártjuk köré. Az új év alkalmából meggyeszer tisztá szívből köszöntöm mindnyájukat, a munkásokat, a kolhozparasztoikat, az értelmiségieket, a szovjet harcosokat, a szovjet nőket, nagyszerű ifjúságunkat.

Tiszta szívemből jó egészséget kívánok a munkához és tanuláshoz és valamennyi tevékenységükhez, amelyet hazánk boldogulása érdekében fejtenek ki.

Az új év alkalmából főnőn köszöntöm és jókívánságaimat küldöm a szocialista országok testvéri népeinek, valamint a világ összes népeinek.

Boldog újévet, kedves elvtársaim és barátaim!

Magyarországon befejezték a keleti főcsatorna építését

BUDAPEST. (Agerpres.)

Magyarország északi részén befejezték a körülbelül 100 Km. hosszú főcsatorna építését.

A csatorna 100.000 hold termőföld öntözését teszi lehetővé Szabolcs-Szatmár és Hajdu-Bihar megyékben.

—O—

Az ir hazafiak tovább harcolnak Irországon egyesítéséért

LONDON. (Agerpres.)

A TASZSZ jelenti: Sajtójelentésekből kitűnik, hogy az ir hazafiak tovább harcolnak Irországon egyesítéséért az Ir Köztársaságban. Észak-Irországon folytatódna az összetűzés az „Ir Köztársasági hadsereg” különítményei és az angol katonai, valamint rendőri egységek között.

Amint a Reuter sajtóügynökség közli, ezer és ezer angol katona és rendőr az utóbbi három nap alatt „tisztogatási” műveleteket hajtott végre az ország különböző részein.

Sajtójelentések szerint Belfast-ban és más észk. irországi városban házkutatásokat és razziát tartottak. December 30-ának estéjén az „Ir köztársasági hadsereg” egy felfegyverzett csoportja megtámadta Derilinn (Fermanagh grófság) község rendőrségét.

Amint a Reuter hírügynökség belfasti tudósítója jelenti, az angol hatóságok Észak-Irországon beállították két nagy szervezettel, a „Sinn Féin” és a „Fianna” Uldah-t, amelyek támogatják az „Ir köztársasági hadsereg” harcát az ország egyesítéséért.

—O—

Tunisz miniszterelnöke az összes francia csapatok kivonását követeli Tuniszból

KAIRO. (Agerpres.)

Az Uj Kína

Miniszterelnöke a francia csapatok kivonását követeli Tuniszból. A nagykövet hozzáfűzte, hogy a jelenleg Tunisz területén állomásozó francia csapatok semmiféle előnyt nem élveznek és hogy minden francia csapatmegmozdulás csak a tuniszi kormány felhatalmazásával történhet.

—O—

Kinevezték a Szovjetunió tókiói nagykövét

MOSZKVA. (Agerpres.)

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége Ivan Fedorovics Tevoszjant kinevezte a Szovjetunió tókiói rendkívüli és meghatalmazott nagykövétének.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége felmentette I. F. Tevoszjant, a Szovjetunió Minisztertanácsa alelnöki tisztségéből, a Szovjetunió tókiói nagykövétévé történt kinevezése folytán.

—O—

Az RNK moszkvai ügyvivője beszédet mondott a televízióban

MOSZKVA. (Agerpres.)

December 30-án, a Román NK kiküldetésének évfordulója alkalmából M. T. Vlad, az RNK ideiglenes moszkvai ügyvivője december 29-én este beszédet mondott a moszkvai televízióban.

—O—

V. V. Kuznyecov fogadást rendezett a népi demokratikus országok ENSZ-küldöttei tiszteletére

NEW YORK. (Agerpres.)

V. V. Kuznyecov, a Szovjetunió külügyminiszterének első helyettese december 28-án fogadást adott az ENSZ közgyűlésének XI. ülésén résztvevő népi demokratikus országok küldötteinek tiszteletére. A fogadás baráti légkörben folyt le.

—O—

Uj Hacsaturján-ballett mutattak be Leningrádon

Az „Sz. M. Kirov” Akadémiai Opera- és Balettszínház december 29-én mutatta be a Hacsaturján „Spartacus” című új baletjét. A balet az időszámításunk 70-es éveiben játszódik, s a Spartacus vezette nagyszabású rabszolgatartásnak állít emléket.

A baletnek több mint 800 szereplője van. A bemutató nagy sikert aratott.

N. A. Bulgaryin válasza a lengyel rádió főszerkesztőjének kérdéseire

A lengyel rádióállomások közölték N. A. Bulgaryinnak, a Szovjetunió minisztertanácsa elnökének a lengyel rádió főszerkesztőjének kérdéseire adott válaszait:

KERDES: Milyen kilátások nyílnak az újjévi a Szovjetunió és Lengyelország közötti kapcsolatok fejlesztésére?

VALASZ: Az 1956-os év sok újat hozott a lengyel-szovjet baráti kapcsolatokban. Számos és fontos egyezményt kötöttünk, amelyek nagy lehetőséget nyitnak a Szovjetunió és a Lengyel NK népei közötti szétválasztatlan testvéri barátság állandó fejlesztésére és megerősítésére. Utalok elsősorban a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága és a Szovjetunió kormánya, valamint a LEMP KIV és a Lengyel Népköztársaság kormánya küldöttségei között lefolytatott tárgyalásokról kiadott közös nyilatkozatra, valamint a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Lengyel Népköztársaság kormá-

nyainak a Lengyelországban állomásozó szovjet csapatok jogi helyzetére vonatkozó státutumára.

Kétségtelen, hogy 1957-ben közös erőfeszítéseket teszünk, hogy a gazdasági-politikai és kulturális élet minden területén kiszélesítsük az eredményes lengyel-szovjet együttműködést, amely megfelel a két ország és a szocializmus egész táborának érdekeinek.

KERDES: Véleménye szerint mit várhat az emberiség az 1957-es évről?

VALASZ: Egyes nyugati országok agresszív köréi és hírvérese mindent megtesznek, hogy borulást és bizalmatlanságot sugalmazzanak az embereknek a béke fenntartásáért és megszilárdításáért, hogy elhárítsák velük a fegyverkezési hajszát és a háború elkerülhetetlen szükségességét. Attól az óhajtól vezelve, hogy megakadályozzák a nemzetközi feszültség enyhülését, katonai kalandokhoz és provokációhoz folyamodnak.

Beszédesen bizonyította ezt az Egyiptom elleni angol-francia-izraeli agresszió és a magyarországi ellenforradalmi felkelés.

A népek azonban gyűlölik a fegyverkezési hajszát és a háborút. Mind maguknak, mind a jövő nemzedékének békés, csendes életet kívánnak és áthatja őket a remény, hogy megsemmisítik a béke ellenségeinek csel-szöveit. Ez kezeség arra, hogy a béke eszméje a nemzetközi reakció agresszív terveire ellenére újabb sikereket ér majd el.

Minden künk megvan abban bízni, hogy az 1957-es évet a népeknek a béke fenntartásáért és megszilárdításáért, valamint a nemzetközi feszültség enyhítéséért, különböző társadalmi rendszerű országok békés egymásmellett élését folytató harcra jelentős győzelmei jelzik.

A Szovjetunió akárcsak a múltban, minden alkalmat felhasznál a béke és a biztonság megővése érdekében.

A Magyar Népköztársaság külügyminiszterének nyilatkozata

BUDAPEST. (Agerpres.)

A Népszabadság című lap Interjú közli Horváth Imrével a Magyar Népköztársaság külügyminiszterével.

Horváth Imre, az ENSZ közgyűlés tizenegyedik ülészakára vonatkozólag kijelentette, hogy a magyar küldöttség rendkívül kedvezőtlen helyzetben volt kénytelen kifejezni tevékenységét az ENSZ közgyűlésén. A Magyarországon elleni uszító és rágalomhadjárat arra kényszerítette a küldöttség tagjait, hogy a magyar kérdés megvívásának ideje alatt ne vegyenek részt az ülészak munkálataiban.

Január elején a magyar küldöttség ismét elfoglalja majd helyét az ENSZ ülésében — folytatta Horváth Imre. — A küldöttség vezetője Sik Endre a külügyminiszter első helyettese lesz.

Horváth Imre, az ENSZ főtitkárának tervezett magyarországi látogatásával kapcsolatban kijelentette, Hammarcskjöld belátta, hogy budapesti utazása az először tervezett időpontban, nem járult volna hozzá a magyarországi helyzet rendezéséhez és nem szolgálta volna a magyar nép érdekeit. Az ellenforradalmi elemek ugyanis az ENSZ főtitkárának Budapestre érkezése napjára fegyveres felkelést akartak kihozni és ezzel is késleltették volna a város helyreállítását és újjáépítését.

Horváth Imre ezután a magyar menekültek kérdésével foglalkozott. Közölte, hogy a nyugati országokba menekült magyarok közül mind nagyobb számban fordulnak a magyar követekhez, segítséget kérve ahhoz, hogy visszatérhessenek Magyarországra. A követeknek minden egyes hazájába visszatérni óhajló kérelmezőnek azonnal kiadják a szükséges iratokat. A külügyminiszter hangsúlyozta, hogy számos menekült csak azért nem tér vissza hazájába, mert nem ismeri a magyar kormány közkegyelmi rende-

Kinek volt szüksége arra, hogy „megfigyelőket” küldjenek Magyarországra?

ROMA. (Agerpres.)

A Paese Sera című lap washingtoni tudósítása szerint „amerikai újságíró körökben makacsul tartja magát az a hír, miszerint a Fehér Házban rendkívüli ülést tartottak. Itt Allan Dulles az amerikai kémelhárító bizottság vezetőjének javaslatára született meg az elhatározás, hogy indítványt terjesszenek az ENSZ-közgyűlés elé: küldjenek ENSZ-megfigyelőket Magyarországra. Kiszivárgott az is, hogy Allan Dulles kijelentette, értesülései szerint a Kádár-kormány két-három héten belül a magyarországi helyzetet nem lehet megoldani, az ellenállás maradványainak sem Budapest, sem a vidéken nincs

„Az angol kormány — mondotta Horváth Imre külügyminiszter, — nem is válaszolt kérdésünkre, hogy segítse visszatérni hazájukba azokat a gyermekeket és serdülő ifjakat, akik szüleik tudta és beleegyezése nélkül léptek át a határt.

egyeséges vezetőségük, sem pedig meghatározott akcióegységük. Amennyiben ezekben a napokban nem léptek volna életbe hatályos rendszabályokat a felkelés akcióinak irányítására, úgy — hangsúlyozta Dulles — „a Nyugat ügye Magyarországon végsőleges vereséget szenvedhet”. Eppen ezért az amerikai kémelhárító osztály főnöke javasolta: igyekezzenek kivívni, hogy az ENSZ-közgyűlés hozzon új határozatot a magyar kérdésben.

Az ENSZ megfigyelők jelenléte tevékenyebb jellegű köcsönözné az ellenzék erőinek Kádárral szemben és helyreállítaná a kapcsolatot a felkelők és a Nyugat között.

Az „Idegenlégio” nyugatnémet ügynökeinek letartóztatása

BUDAPEST. (Agerpres.)

Az MTI jelenti, hogy az osztrák csendőrség a napokban letartóztatta egy Krumm nevű nyugat-német-országi illetőségű egyént. Krumm az osztrák területen lévő magyar menekülttáborok lakói között tobor-

zott jelentkezőket a hírhedt francia „Idegenlégio” számára. A sajtóügynökség jelentése szerint Krumm minden egyes menekültnek 400 márkát fizetett ki, amennyiben kötelezvényt írt alá, hogy belép az „Idegenlégio”ba.

A magyar menekültek sulyos helyzete Hollandiában

HAGA. (Agerpres.)

A Der Varheid című lap adatai fényt vetnek a Hollandiában élő magyar menekültek rendkívül sulyos életkörülményeire. A lap egybeként közli azt is, hogy a Limburg tartomány Eigelhoven helységében lévő menekülttáborból öt magyar

szökött meg. Szökésük előtt panaszok kaptak társaiknak, a nyomorúságos étkezés és a rettenetesen rossz lakásviszonyok miatt.

Ugyanaznap öt magyar menekült, akik az Eusched-i textíliagyárban dolgoztak, nem bírtak tovább az embertelen munkakörülményekkel és megszöktek munkahelyükről.

KÖZLEMÉNY

a JK Sz Központi Vezetőségének küldöttsége és a LEMP Központi Bizottságának küldöttsége között lefolyt tárgyalásokról

VARSO. (Agerpres.)

Mint a PAP távirati iroda jelenti, befejeződtek a tárgyalások Jugoszlávia Kommunista Szövetsége Központi Vezetőségének küldöttsége és a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának küldöttsége között.

A tárgyalások után kiadott közlemény szerint megvizsgálták a szocializmus fejlődésének útjait kapcsolatos kérdéseket. A tárgyalások folyamán nagy figyelmet szenteltek annak a kérdésnek, hogy milyen szerep hárul a pártra a szocialista építés vezetésében.

A két párt hangsúlyozza, hogy a különböző országok különböző utakon haladhatnak a szocializmus felé, így módon szüntelenül gazdagítva a társadalmak szocializmus felé való haladásának formáit.

A két párt egyetért az illetlen — hangsúlyozza a közlemény, hogy a nemzetközi feszültség enyhítéséért, a világban megszilárdításáért, a dolgozó tömegek és a kizsákmányolt népek érdekeinek megvédéséért vívott harc megköveteli az együttműködés megteremtését és kibővítését a szocialista pártokkal és azokkal a haladó mozgalmakkal, amelyek az egyenjogúság és a belügyekbe való beavatkozás elve alapján óhajtanak együttműködni.

A két küldöttség megegyezett a Lengyel Egyesült Munkáspárt és Jugoszlávia Kommunista Szövetsége jövőbeni együttműködéséről.

Jugoszlávia Kommunista Szövetsége Központi Vezetőségének küldöttsége hazatért Varsóból.

„Még egyszer a proletárdiktatura történelmi tapasztalatairól”

— A Zsenminszibao cikke —

PEKING. (Agerpres.)

Az Uj Kína hírigyűlése ismerteti a Zsenminszibao december 29-i számában „Még egyszer a proletárdiktatura történelmi tapasztalatairól” címmel megjelent cikket. A lap szerkesztősége a cikket a Kínai Kommunista Párt KB Politbúrójának nemrégiben megírtott bővített ülésén lezajlott viták alapján dolgozta ki.

A cikk első része azokkal az eseményekkel foglalkozik, amelyek a nemzetközi kommunista mozgalomban a Kínai Kommunista Párt KB Politbúrójának áprilisi ülése óta történtek. (Ezen az ülésen vitatták meg

a proletárdiktatura történelmi tapasztalatait, tekintettel a Sztálinnal kapcsolatos kérdésekre). Az ülésen továbbá különös figyelmet szenteltek a Tito elvárs nemrégiben elhangzott beszédében felvetett kérdéseknek, valamint a különböző kommunista pártokban e kérdéssel kapcsolatos kommentároknak. A cikk a vitát négy kérdésre osztotta fel: 1. A Szovjetunióban végrehajtott forradalom és építés alapvető utjainak értékelése 2. Sztálin érdemeinek és hibáinak elemzése. 3. A dogmatizmus és a revizionizmus elleni harc. 4. A világ proletárjainak nemzetközi szolidaritása

Minisztériumok és központi intézmények átszervezése Magyarországon

BUDAPEST. (Agerpres.)

A Népszabadság című lap jelenti, hogy a Magyar Népköztársaság elnöki tanácsa törvényrendeletet bocsátott ki egyes minisztériumok és központi intézmények átszervezéséről.

A törvényrendelet értelmében az energiatudomány és szerszámpárti minisztérium, valamint a vegyipari minisztérium, a nehézipari minisztériumban olvadnak össze. A könnyűipari minisztérium és az élelmiszeripari minisztérium ezután a könnyűipari és élelmiszeripari minisztériumban, míg a közoktatásügyi minisztérium és a népművelési minisztérium a népművelési minisztériumban egyesülnek.

December 31-től kezdve megszűntek a következő minisztériumok: begyűjtési, városi és községközföldügyi, állami gazdaságok, valamint az állami ellenőrzés minisztériumát, Ugyancsak megszűntették az egyházügyi vezérigazgatóságot és az országos testnevelési és sportbizottságot is. A hatáskörökbe eső kérdéseket a népművelődésügyi minisztérium foglalkozik majd.

Megalakult az új kormány Szíriában

DAMASZKUSZ. (Agerpres.)

Az Uj Kína hírigyűlése ismerteti a Damaszkuszban hivatalosan közölték hogy Szabri Aszali megalakította az új kormányt, amelynek tagjai a következők: Szabri Aszali (nemzeti párt) miniszterelnök, belügyminiszter Haled Azen, (az arcvonal parlamenti megszilárdítása párt) államminiszter, ideiglenes honvédelmi miniszter; Szalah Ed-Din Bitar (Az arab újjászülés szocialista pártja) külügyminiszter; Halil Kallajasz (az arab újjászülés szocialista pártja) nemzetgazdaságügyi miniszter; Szalah Akil (az arcvonal parlamenti megszilárdítása párt) egészségügyi miniszter.

H. Loch a Német DK miniszterelnökhelyettese nyilatkozik a Saar kérdésben

BERLIN. (Agerpres.)

Az ADN közli H. Lochnak, a Német Egység Bizottság elnökének, a Német DK miniszterelnökhelyettesének a Saar-kérdéssel kapcsolatos nyilatkozatát. Az a tény, hogy az Adenauer-kormány bevonja a Saar-vidéket a NATO agresszív tömbbe — hangsúlyozza a nyilatkozat — ellenkezik a német nép nemzeti és európai béke érdekeivel. A Saar-kérdés megoldása az egész német nemzet ügyét kepezi. A Saar-vidék Összennemzetország és nem pedig Nyugat-Németország részét alkotja és alkotja.

A Saar-vidék lakossága az 1955 október 23-án megtartott népszavazáson a tartományban a nyugat-német egységbe való bevonása ellen szavazott. A Saar-vidéknek ebbe az egyezményhálójába való bevonása a lakosság nyílt akaratának durva megsértése és antidemokratikus akció. Hasonlóképpen ellenkezik az európai béke érdekeivel, mert a német militáris bonyolultabbá teszi a német kérdés békés megoldását. Eppen ezért a német nép nem ismerheti el a Saar-vidéknek a Német Szövetségi Köztársasághoz való egyoldalú csatlakozását. A Saar-vidék kérdésének végleges megoldását — hangsúlyozza a nyilatkozat — nem szabad külvilágiasztani az összennemzet kérdésnek az európai biztonság rendszerén alapuló békés rendezéséről.

BONN. (Agerpres.) Január 1-én a Saar-vidéket hivatalosan is a Német Szövetségi Köztársasághoz csatolták. Mint ismeretes, a Saar-vidéknek a Német SzK-hoz történt csatlakozását a francia-nyugatnémet egyezmény alapján hajtották végre. Ez év január 1-én a Saar-vidéknek életbelépését a Német Szövetségi Köztársaság alkotmány. Hymódón a Saar-vidék Nyugat-Németország tizedik tartományává — Landjává válik.

Január elején Saarbrückenben a Saar-vidéknek Nyugat-Németországhoz való csatlakozása alkalmából nagy ünnepségeket rendeztek. Az ünnepségeken résztvett Adenauer kancellár, valamint a Német SzK miniszterei. A kancellár ez alkalommal beszédet mondott.